USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **A. T.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 8. 2017, č. j. MHMP 1360698/2017/Bal, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti výroku III. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2018, č. j. 3 A 44/2018 - 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností se žalovaný domáhá zrušení výroku III. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2018, č. j. 3 A 44/2018 - 29 (dále jen „napadené usnesení“), jímž městský soud zastavil řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 8. 2017, č. j. MHMP 1360698/2017/Bal. Výrokem III. napadeného usnesení městský soud žalovanému uložil zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 200,- Kč.

[2] Městský soud v odůvodnění **napadeného usnesení** uvedl, že žalobce dne 2. 2. 2018 vzal žalobu zpět, a to z důvodu, že žalovaný v mezidobí vydal požadované rozhodnutí. Městský soud proto řízení zastavil a výrokem III. napadeného usnesení přiznal žalobci náhradu nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 3 věta druhá zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Proti výroku III. tohoto usnesení podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Namítal, že postup stěžovatele, resp. jeho zástupce v dané věci byl ryze účelový, neboť ten nevyčkal na vyřízení jeho žádosti o opatření proti nečinnosti, přičemž vedení samotného řízení zkomplikoval samotný procesní postup stěžovatele. Předmětná žaloba byla podle názoru

stěžovatele podána z důvodu snahy dosáhnout náhrady nákladů řízení, nikoli věcného vyřešení sporu.

[4] Žalobce se ke kasační stížnosti vyjádřil v přípisu ze dne 29. 3. 2018, v němž upozornil na skutečnost, že kasační stížnost je podle jeho názoru nepřípustná; pokud by Nejvyšší správní soud dovodil přípustnost, byla by nedůvodná. Trval na tom, že byl oprávněn podat předmětnou žalobu, neboť před tím vyčerpal příslušné procesní prostředky obrany, avšak neúspěšně. Dále se ohradil proti závěrům stěžovatele ohledně zneužití práva a účelovému postupu svého zástupce.

[5] Žalovaný na vyjádření žalobce reagoval přípisem ze dne 10. 4. 2018, v němž trval na tom, že kasační stížnost je přípustná, neboť v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Afs 1/2007 namítá nezákonnost rozhodnutí soudu, a to podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Žalovaný dále trval na tom, že postup žalobce, resp. jeho zástupce, byl účelový.

[6] Nejvyšší správní soud se a priori zabýval otázkou přípustností kasační stížnosti. Stěžovatel výslovně uvádí, že napadá pouze výrok III. usnesení městského soudu, tedy jen výrok o přiznání náhrady nákladů řízení žalobci.

[7] Podle ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. *„Kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřípustná.“* Výkladem tohoto ustanovení se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 – 64, podle něhož *„Ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. se vztahuje pouze na kasační stížnost podanou výlučně proti výroku o nákladech řízení.“*

[8] Nejvyšší správní soud má v projednávané věci za to, že kasační stížnost žalovaného je na místě odmítnout podle ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s., neboť stěžovatel brojí pouze proti výroku III. napadeného usnesení, kterým bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení, což je ve smyslu výše citovaného ustanovení s. ř. s. nepřípustné. Na tomto závěru ničeho nemění přípis žalovaného ze dne 10. 4. 2018, v němž dovozuje opak, neboť z obsahu kasační stížnosti bez jakýchkoli pochyb vyplývá, že stěžovatel výslovně brojí pouze výroku III., kterým bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení. Skutečnost, z jakého důvodu byla tato kasační stížnost podána, je pro posouzení přípustnosti kasační stížnosti irelevantní.

[9] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost směřuje pouze proti výroku III. napadeného usnesení městského soudu, tedy pouze proti výroku o nákladech řízení. Taková kasační stížnost však není přípustná (ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s.; k tomu viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 - 64).

[10] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 104 odst. 2 a ustanovením § 120 s. ř. s.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Byl-li návrh odmítnut, nemá žádný z účastníků nárok na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu